

CORUL DE COPII „VLĂSTARELE ORĂȘTIEI” - PROVOCAREA TRADIȚIEI -

Florin Drăghiciu

Provocarea. În toamna anului 1995, profesorul de muzică Petru-Androne Eli primea, din partea Bisericii Ortodoxe „Adormirea Maicii Domnului” („Biserica din Drumul Țării”, cum i se spune) o propunere, dar, în același timp, cred, și o frumoasă provocare: aceea de a crea un cor de copii menit să cânte răspunsurile și celelalte cântări la Sfânta Liturghie. Deși în domeniu, profesorul știa ce îl așteaptă: a conduce un cor de copii este o misiune foarte dificilă, deoarece, pe de o parte, nu sunt „notiști”, să le dai partitura acasă și să vină cu ea învățată, iar, pe de altă parte, membrii formației se schimbă de la an la an, într-o mai mică sau mai mare măsură. De asemenea, față de corurile de adulți, un dirijor al unui cor de copii mai trebuie să își asume și sarcina de pedagog. Dar a acceptat. S-a pregătit câteva luni, iar în februarie 1996 făcea prima repetiție, cu vreo 40 de „prichindei”, de la clasa a doua la a șasea. Convocarea fusese anunțată în biserică de către vrednicii și preacucernicii preoți Ioan Gașpar și Mihai Todoca, amândoi păstorind cu multă dăruire parohia încredințată. Acum, la 11 ani de la înființarea corului, „prichindeii” sunt studenți... Dar, studenți cu multe amintiri, de la repertoriu, la locurile străbătute. Când se nimeresc acasă, atunci când cântă corul lor, participă și ei.

Cântul liturghiilor. Prima apariție în public a avut loc în aprilie 1996, la sfeștania pâinii de Paști, iar în octombrie corul părea pregătit să ia parte pentru prima dată la Sfânta Liturghie. Astfel, corul a cântat la biserica din Orăștioara de Jos, satul natal al dirijorului. În duminica următoare, cântau deja „acasă”, iar de atunci, participă la liturghii cel puțin o dată pe lună. Nimeni nu s-ar fi gândit, la vremea aceea, că „Vlăstarele Orăștiei” – cum a fost denumit corul – vor ajunge să se afirme în țară și în afara țării! Oricum, au participat mereu și la liturghii, prezența aceasta fiind de circa 90 de ori, atât în Orăștie, cât și în alte 24 de localități, mai mari sau mai mici, inclusiv la Paris.

Lărgirea ansamblului și a repertoriului. De acum, s-a pășit într-o nouă etapă, trecându-se la lărgirea repertoriului cu piese de muzică sacră, dar și laică, românească și universală, din toate epocile componistice. Astfel, după 11 ani de activitate, s-au parcurs circa 160 de piese, cântate în 20 de limbi (de la scoțiană, la ... japoneză, de la latină, la greacă ori ebraică). Iar maestrul nu s-a jucat cu repertoriul! Totodată, s-a mărit și ansamblul la 70-80 de coriști din toate cele trei unități școlare cu program gimnazial din Orăștie: Școala Generală „Dr. Aurel Vlad”, Școala Generală „Dominic Stanca” și Colegiul Național „Aurel Vlaicu”. De reținut și faptul că, înprospătându-se mereu, ca orice cor de acest gen, în cei 11 ani de activitate, au fost membri ai formației peste 200 de copii. Fetele rămân și pe perioada liceului, dar băieții, în general, nu mai au voci corespunzătoare. Unii dintre băieți, rămân în continuare alături, mai mult „*chibițând*”, fiindcă nu se pot dezlipi ușor.

Copiii pot fi fascinanți. Încă din anul următor, 1997, au început să facă și ieșiri în alte localități din zona apropiată (Deva, Mănăstirea Râmneț ș.a.), iar faptul că primeau de fiecare dată aprecieri deosebite, le dădea încredere. Acele „*ieșiri*” de multe ori au fost turnee serioase, iar în total s-au parcurs vreo 70.000 km, în țară, dar și în Franța ori Germania. De altfel, cu Germania, corul se bucură de simpatia municipalității și a comunității din orașul Helmstedt – înfrățit cu Orăștia. Însă au fost și două turnee la invitația firmei OVAG din Frankfurt. Aceste turnee constau în 12-14 concerte de Crăciun, în diferite locații, pe parcursul a 7-8 zile. În mai 2003, au fost invitați să participe, tot la Helmstedt, la festivitățile consacrate Zilei Europei, în prezența unor înalte oficialități germane. Vraja unui cor de copii condus cu măiestrie rămâne una aparte, provocând, mai la fiecare cântec, lacrimi de emoție. Am văzut deseori asemenea lacrimi, chiar și pe fețele unor „*duri*”... Ce să mai zic eu, care le știu cântecele aproape pe de rost, dar repertoriul deosebit, ales și ordonat cu multă inspirație de către maestru, cu piese grele („*Chindia*”, „*Caloianul*”, „*Paparudele*” etc.) care surprind și impresionează de la primul sunet. Oricum, eu, unul, nu am auzit să fi cântat vreun cor de copii amatori „*Chindia*” și celelalte. Și încă la nivel de juriu internațional, care nu se joacă și nici nu face „*aranjamente*”! Sunt vreo cinci criterii (muzicalitate, ținută, dicție etc.) după care fiecare membru al juriului acordă un punctaj, după normele impuse. Ca și la gimnastică, patinaj și care vor mai fi fiind.

Maestru și pedagog. În țară, primul concert a fost în mai 1998, la Catedrala Mitropolitană din Timișoara, în tandem cu Corul de cameră ANASTASIS de acolo, care, de altfel, a și invitat formația. La concert a

asistat Î.P.S. Nicolae, mitropolitul Banatului. Vreau să insist asupra faptului că profesorul Eli a urmărit, în aceste deplasări, și latura educativă, prezentându-le, peste tot, copiilor, locurile și localitățile străbătute, vizitând obiective istorice etc. Am însoțit „*Vlăstarele*” de nenumărate ori (mai puțin peste hotare, din cauza numărului foarte strict de locuri), în calitate de publicist, dar și de asistent organizatoric (este mult de lucru la acest capitol și numai dirijorul cu greu ar face față), astfel că depun mărturie. Peste tot, copiii s-au ales și cu puțină învățătură. Pe drum, în autocar, merge mereu printre copii, glumind mai mult, dar făcând și educație.

Logistică. Se cuvine o mică digresiune. În anul 2000, prin intermediul Despărțământului ASTRA „*Aurel Vlaicu*” Orăștie, s-a obținut o finanțare nerambursabilă de 2.000 dolari de la Asociația Guvernamentală „Corpul Păcii” din S.U.A. Cu acești bani, s-au făcut 80 de costume care personalizează corul, coperte pentru partituri, o orgă electronică și s-a putut lansa cel de-al doilea album muzical. Tot din anul 2000, corul este membru al Asociației Naționale Corale din România (președinte – Voicu Enăchescu), iar din 2003, odată cu demersurile Olimpiadei de la Bremen din anul următor, corul se află pe lista organizației Musica Mundi, cu sediul în Germania și afiliată la UNESCO. De atunci, invitațiile la festivaluri internaționale sosesc în avalanșă. Este o probă a valorii, fiindcă acolo nu merge, simplu, cine vrea. În anul 2001, printr-o donație privată, corul primește un rând de costume specifice Crăciunului.

Un fel de bilanț. Însă, cea mai spectaculoasă evoluție – repet, sunt copii amatori! – a fost participarea la festivaluri și concursuri în țară și peste hotare. Încă din primul an, abia formați, s-au prezentat la Festivalul-concurs de Muzică Sacră „*Cu noi este Dumnezeu*”, desfășurat în Catedrala „*Sf. Arh. Mihail și Gavriil*”, obținând o mențiune. În 1997, au luat Premiul II, iar în anul următor, Premiul I. A fost doar începutul! Iată, mai jos, în date succinte, palmaresul celui mai „*galonat*” cor de copii amatori din România, în prezent:

□ A participat la peste 150 de concerte, în România, Germania și Franța, dintre care sunt menționate mai jos:

□ Concerte mai importante în România: Timișoara (Catedrala Mitropolitană, 31.05.1998), Blaj (7 concerte: Biserica Ortodoxă, Biserica Greco-Catolică, Colegiul Pedagogic, Casa de Cultură, Primăria ș.a. – 15 ianuarie 1999); Mănăstirile din Nordul Moldovei (iunie 1999), Constanța (Biserica din Lemn, 30 iunie 2000); București (Catedrala Romano-Catolică „*Sf. Iosif*”, 1 iulie 2000); Deva (21 decembrie 2001); Petroșani (15 septembrie 2002); Miercurea-Ciuc (30 noiembrie 2002); «*Sf. Gheorghe*» (1

decembrie 2002); Sibiu (16 august 2003); Hunedoara (Castelul Corvineștilor, 14 octombrie 2003); Sarmizegetusa Ulpia Traiana (12 noiembrie 2006), Petroșani (23.02.2007);

□ Un turneu în Franța – Fenouillet, Cayllus, Toulouse, Paris (2001);

□ Șase turnee în Germania – Sliedrecht, Frankfurt, Bad Säckingen ș.a. (2001,2002,2003 = 2004,2005);

□ Concert oficial în Liechtenstein (13.10.2006), în cadrul Festivalului “Robert Schumann” de la Zwickau, Germania, alături de “Pedagogus Noikar Sárvar” (Ungaria) și „Sozvutshie” (Rusia);

□ Concerte ad-hoc în mari orașe, cu prilejul turneelor: Venezia, Toulouse, Paris, München, Berlin, Viena, Praga ș.a.;

□ Festivaluri și concursuri în România: Muzică sacră - Sâmbăta de Sus (necompetițional, 2001, 2002, 2003), „*Timotei Popovici*” - **Caransebeș**

(necompetițional, 2002, 2003, 2004), Muzică sacră „*Cu noi este Dumnezeu*” - Orăștie (*Premiul I*, 1998, 2001, 2005), “*Astăzi s-a născut Hristos*”, festival de colinde – Bistra Mureșului, jud. Mureș

(necompetițional, 2005), **Concursul Național Coral** pentru elevi, organizat de Ministerul Educației și Cercetării: 2004, Bacău, *Premiul Special al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România* și 2006, Rm.Vâlcea,

Premiul II (secțiunea coruri mari, școli generale) și *Premiul Special pentru ținută scenică deosebită*, Festivalul de Muzică Sacră organizat de Asociația Națională Corală din România, la Palatul Patriarhal din București

(necompetițional, decembrie 2006);

□ Participare la Festivalul de Muzică Sacră de la Gyula, Ungaria (necompetițional, noiembrie 2006)

□ **Diploma de Argint** (nivel IV) la Olimpiada Mondială Corală de la Bremen, Germania, în secțiunea XVI “*Musica sacra a capella*”, în competiție cu coruri de adulți (iulie 2004);

□ **Diploma de Argint** (nivel VII) la Festivalul-concurs „**Robert Schumann**” de la Zwickau, Germania (11-15 octombrie 2006), în secțiunea *Coruri de copii*.

□ A editat 3 albume muzicale: „*Pricesne și cântări liturgice*” (1999), „*Cântați cu noi*” (2001), „*Cântece de Crăciun*” (2002).

Proiecte pentru 2007. Trebuie remarcat faptul că, la Zwickau, corul s-a prezentat aproape pe jumătate înnoit. Doar cu un an înainte, maestrul s-a văzut în situația de a-i pleca o bună parte din coriști. Astfel, a completat efectivul mai mult ca de obicei cu mulți noi copii, de clasa a cincea-a șasea, care porneau de la zero. Anul acesta, se intenționează participarea la Festivalul „**Franz Schubert**” de la Viena (octombrie), Festivalul coral de la

Praga (decembrie) și, tot în decembrie, încă un turneu în Germania la invitația și pe cheltuiala firmei OVAG.

Pentru 2008 ... Anul viitor va avea loc ediția a cincea a Olimpiadei Mondiale Corale, pentru care deja există o invitație.

Dirijorul. S-a născut la 24 iunie 1957, în satul Orăștioara de Jos, la poalele cetăților dacice și a Sarmizegetusei Regia. Încă de mic, i-a plăcut să cânte. Își improviza instrumente, mai ales de... percuție, pe care „*exersa*” în orice moment liber. Deși nu prea avea multe asemenea momente, părinții asigurându-le învățătură (mai are o soră, profesoara de franceză Emilia Boloț, soția actualului dirijor al corului „*Armonia*”, Petru Boloț), dar punându-i și la treburile – și câte nu sunt! – din gospodăria lor de țară. Convins și de cei din jur, Androne Eli (tatăl familiei, un om aspru, dintr-o bucată, care a făcut și pușcărie pentru pământul său, la vremea colectivizării), oarecum se înduioșează și își trimite copilul la Liceul de Artă din Deva, din clasa a cincea până în cea finală, urmând, apoi, și Conservatorul „*G. Dima*” din Cluj-Napoca (astăzi, Academia de Muzică „*G. Dima*”). După terminarea studiilor, în 1980, devine profesor la o școală dintr-un sat bihorean locuit de slovaci. Doi ani, cât a stat acolo, pe lângă sarcinile de școală, a creat cu copiii și o orchestră de balalaice. Venit la Orăștie, reface fanfara de la Casa Pionierilor de atunci (azi, Clubul Copiilor), unde fusese angajat și obține numeroase premii, atât în țară, cât și peste hotare. (**Vaporul de aur – Mariopol** - Ucraina 1989, **Medalia de Argint** - la Festivalul internațional „*EUROFANFARE*” – Villefranche – Franța - 1995. Tot în 1995, revine la catedră și, deja, povestea „*Vlăstarelor Orăștiei*” v-am relatat-o mai sus. Mai trebuie adăugat că face parte dintre aceia care nu se consideră atotștiutori, chiar dacă a urmat ani grei de școală muzicală, ci a căutat să se perfecționeze ca dirijor. A participat, astfel, la patru seminarii ale dirijorilor de cor de la Sinaia (2002, 2003, 2004, 2006) și la seminarul organizat de Musica Mundi la Wernigerode, Germania, în iulie 2003, suportând o bună parte din costurile destul de ridicate. Din 2001, este membru al Organizației Internaționale de Folclor, cu sediul la Viena, afiliată UNESCO, în secțiunea XI – instrumente de suflat.

Sprijin. Desigur, toată această frumoasă poveste nu s-ar fi putut desfășura fără cheltuieli consistente. Imediat ce au dat dovada calității, încă din 1998, au avut un sprijin din partea Primăriei (primarul Iosif Blaga este un *fan* al formației ...) și al Consiliului Local, care au finanțat, total sau parțial, acțiunile mai costisitoare. La acestea, s-au mai adăugat, pe parcurs, Consiliul Județean Hunedoara, Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Culturii și Cultelor și diverși sponsori. Bineînțeles, numai după ce a fost

dovedită valoarea și seriozitatea formației. Totuși, cu tot acest sprijin, mai de fiecare dată formația a trebuit să completeze cu bani de acasă.

Tradiție. S-a pus întrebarea: „*Ce-i îndeamnă pe copii, timp de atâția ani, să vină la cor?*” și a venit imediat răspunsul: „*Sfânta Biserică!*”! Iar Biserica din Drumul Țării, veche de aproape 500 de ani, a fost, aici, la Orăștie, întotdeauna lăcaș de credință, învățătură și cultură (aici ființează și corul „*Armonia*”). Aici s-a zidit prima școală românească din Orăștie, tot aici s-a înființat primul cor, pe la 1867 ș.a.m.d. De fapt „*Vlăstarele Orăștiei*” continuă o bogată tradiție a orașului, „*Corul de la Orăștie*” (oricare ar fi dintre coruri, așa li se spune, pe unde se duc) devenind, de mai bine de un secol, o sintagmă rostită cu respect.